

[Martin Sørensen (Peterslund).]

Det skulde ikke kunne gaa saadan, at der var nogle, som ikke kunde faa tilsæet deres Jord, fordi Rigsdagen ikke vilde stille sig velvilligt med Hensyn til Vedtagelsen af Bestemmelser, der kunde gøre det muligt for dem at stille den fornødne Sikkerhed for Korn, Frø og Gødning, som de mangler.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Landsting.

J. S. Foget: Ogsaa jeg kan med største Tilfredshed anbefale Gennemførelsen af Lovforslaget. Det havde efter min Opfattelse været noget af en Katastrofe, om man ikke havde fornyet Loven, for der findes adskillige Landmænd, som allerede paa det nuværende Tidspunkt har opfodret alt deres Korn. Det vilde ikke have været let for dem paa anden Maade at faa tilstrækkelig Saasæd, og det er vistnok ikke for meget sagt, at det vilde have været umuligt for dem at skaffe sig Kunstgødning. Da vi rent samfundsmæssigt er interesserede i at faa den størst mulige Høst ogsaa til næste Aar, vilde det være forkert, om man ikke havde fornyet Loven, og det er derfor i Samfundets Interesse, at den fornyes. Jeg kan i øvrigt tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Axel B. Langes Udtalelser, idet ogsaa jeg har den Opfattelse, at Loven nu er gennembrøvet tilstrækkeligt, og at den i Virkeligheden har virket til Tilfredshed for begge Parter, baade Sælgere og Købere, saa at det vilde være naturligt at gøre den mere permanent.

Jeg kan som Følge deraf anbefale, at man vedtager Lovforslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker alle Ordførerne for den venlige Modtagelse, de har givet Forslaget, og fordi de har anbefalet det til Vedtagelse her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange havde den Opfattelse, at Loven særlig vilde faa Betydning med Hensyn til Fremskaffelse af Kunstgødning og Frø, og jeg er enig med ham i, at det bliver Lovens vigtigste Betydning i Aar. Jeg synes, jeg maa imødegaa den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Jens Høyer fremsatte, at han regnede med, at den nødvendige Saasæd vilde blive stillet til Disposition til Landmændene efter Vedtagelsen af Loven. Jeg vil gerne sige for mit Vedkommende, ogsaa i Overensstemmelse med de Udtalelser, det ærede Medlem

Hr. Axel B. Lange fremsatte, at det kan man ikke regne med, for, som det ærede Medlem Hr. Jens Høyer sikkert meget vel ved, har Staten ikke Korn at stille til Raadighed. Rigsdagen og Regeringen har gennemført en Kornlov, som indeholder den mindst mulige Kornaflevering, saaledes at der ifølge den ikke bliver noget som helst Korn, som kan bruges til Levering af Saasæd til Landmænd, som har fodret deres Korn op. Det var Forudsætningen for Lovens Gennemførelse med saa ringe en Udskrivning, at Landmændene saa naturligvis selv maatte sørge for deres Saasæd. Det, Loven her giver Adgang til, er, at Landmændene, hvis de ikke har Saasæd, men kan købe det, at de da til Sikkerhed for Købmændene kan sætte Høsten i Pant. Men man maa ikke gaa hjem og tro, at de bare kan fodre deres Korn op, Staten sørger for Korn til dem, for det har Staten ingen Midler til. I Henhold til Kornloven er der intet afsat til det Formaal, og det vilde jo ogsaa være et forfærdeligt Skraaplan at komme ind paa, at Landmændene ganske roligt i denne Tid reducerede deres Besætninger for lidt, brugte deres Korn til at fodre op og saa stod til Foraaret og manglede Saasæd.

Jeg har gerne villet benytte Lejligheden til at slaa dette fast, for at ingen skal tro, at de kan hengive sig til den Letsindighed at fodre deres Korn op. Der er sikkert Landmænd, som har saa ringe en Avl, at de ikke har egnet Korn til Saasæd, men for saadanne Landmænd staar to Muligheder aabne. Den ene er, at de efter Kornloven kan ombytte ikke egnet Saasæd, hvis de kan faa det ombyttet hos andre Landmænd — og det vil jeg tro, de kan lige saa vel i Aar som i tidligere Aar, idet det altid har fundet Sted i stor Udstrækning —, og den anden er, at de har Lov til at købe i fri Handel hos andre Landmænd, som vil sælge dem noget. I Lovforslaget her gives der altsaa en Adgang for dem, som nødvendigvis maa købe, til at stille Sikkerhed i Høsten.

Jens Høyer: Jeg takker den højtærede Minister for hans udførlige Redegørelse angaaende Køb af Saasæd. Jeg er ikke uvidende om, at det er saadan, som Ministeren anførte, men derfor kan der jo godt komme Vanskeligheder for visse Egne. Naar man nu tænker paa Viborg-Eggen, som den ærede socialdemokratiske Ordfører omtalte, hvor der har været Misvækst, har der jo været Misvækst ikke blot paa de smaa Brug, men ogsaa